

[Socialministeren.]
 givningen paa ca. 5½ Mill. Kr. for Staten og 3½ Mill. Kr. for Kommunerne, vil jeg dog gerne gøre opmærksom paa, at der overfor denne i Forhold til de positive Forbedringer relativt ringe Udgiftsforøgelse staaer meget store Besparelser for det offentlige, navnlig for Kommunerne, ved at Folkeforsikringen overtager Opgaver, som nu løses af Hjælpekasse eller Fattigvæsen.

Jeg skal blot pege paa Hjælpen til Invaliderne med mange Børn, paa Hjælpen til en Række invaliderede Personer, som nu ikke er syge- eller invalideforsikrede, Betalingen for disses Ophold paa Hospitaler, som altsaa fremtidig overgaar til Sygeforsikringen, Udvidelsen af den ambulante Behandling og mange andre Udgifter.

Men i øvrigt er dette Forslags økonomiske Virkninger slet ikke udtømt ved en Opregning af Pengeværdien af de øgede, flyttede eller besparede Udgifter. Som omtalt i Indledningen til Bemærkningerne og lejlighedsvis ogsaa i denne Tale skulde det nye System føre Hundreatusinder af baade ubemidlede og mere bemidlede ind under Syge- og Invalideforsikringen, og derved skulde der tillige tilfalde denne store Præmiebeløb ikke mindst fra Middelstanden.

Den øgede Tilgang til Sygekasser og Sygeforeninger samt Udstrækningen af Invalideforsikringens forebyggende og helbredende Foranstaltninger til større Kredse ikke mindst til Børnene skulde ogsaa have stor Betydning indirekte for Befolkningens Sundhed og Værdi for det offentlige, hvortil kommer, at de moralske Virkninger af en sundere og mere rationel Opbygning af et socialt Forsikringsystem og Forsørgelses-system paa mange Maader virker tilbage paa Landets Økonomi og paa Befolkningens Indstilling overfor disse vigtige Problemer.

Efter nu at have gennemgaaet disse Afsnit vedrørende Sociallovgivningens Revision, altsaa Ulykkesforsikringen, Arbejdsløshedsforsikringen og Folkeforsikringen, har jeg tilbage som det sidste Led i en social Reform, der samler det hele, at omtale den Gruppe af Love, der forhaabentlig til Efteraaret vil blive samlet i den ene Lov om offentlig Forsorg, som jeg har nævnt.

Under denne Gruppe af gældende Forsørgelseslove indgaar, foruden forskellige spredte Bestemmelser, hele Fattiglovgivningen, den Del af Sygelovgivningen, der grupperer sig omkring Bestemmelserne i Fattiglovens §§ 61, 62 og 63, samt Blinde- og Tuberkuloselovgivningen, endvidere Hjælpekasse-loven, Værgeraadsløven, Plejetilsynsloven

og hele Børnelovgivningen, for saa vidt denne vedrører Forsørgelseslovgivningen, altsaa de 4 eller 5 forskellige Love om Bidrag til Børn i og udenfor Ægteskab og Enkebørn, Løven om forebyggende Børneforsorg, om Skolebespisning m. fl.

Det følger af sig selv, at jeg ikke i Dag er i Stand til at gøre Rede for Enkeltheder ved en saadan ny kodificeret Forsørgelseslovgivning, der først kan komme til at foreligge til Efteraaret, og hvis Tilrettelægning vil kræve hele Sommeren. Men hvad der særlig har Interesse nu, er heller ikke Detaillerne, men Retningslinierne, saaledes at man kan skønne over hele det nye System og de med dette forbundne Udgifter i alle Hovedtræk, og derfor skal jeg herom ogsaa gøre nogle Bemærkninger.

Som det allerede indirekte er fremgaaet af den i Begyndelsen af Foredraget fremdragne Kritik af den nuværende Forsørgelseslovgivnings Hovedfejl, vil det være en Hovedopgave for en Revision at gennemføre en omfattende Forenkling med dertil hørende Sammenlægning og Besparelser ikke mindst paa dette Omraade.

Det første Problem, der her rejser sig, drejer sig om Muligheden af fremtidig i hver Kommune at faa kun eet Forsørgelsesvæsen i Stedet for fire, nemlig Fattigvæsenet med og uden Fattighjælps Virkninger, Forsorgen for de gamle: Aldersrenten, Hjælpekasserne og Værgeraadene, hvilke sidste dog naturligvis i Hovedsagen skulde varetage andre Opgaver end den egentlige Forsørgelse.

Jeg har allerede udviklet, hvorledes Forsorgen for de gamle er tænkt ordnet gennem det foreliggende Lovforslag om Folkeforsikring, der jo i det væsentlige administreres efter særlige Regler af Kommunalbestyrelserne. Men er det muligt ogsaa at føre de omfattende Opgaver, der nu varetages af Værgeraadene og navnlig af Hjælpekassebestyrelserne, ind under Kommunalbestyrelsernes Administration og Ansvar? Det er det store Spørgsmaal ved Forenklingen.

Hvad først Værgeraadsarbejdet angaar, er det under alle Omstændigheder Hensigten at bevare Overværgeraadet, Overinspektøren og hele det System, det sagkyndige og omfattende Apparat, der nu i øvrigt gennem de forskellige Arter af Hjem tager sig af Børnene eller de unge, som Værgeraadsløven omfatter. Men i hvert Tilfælde, bortset fra de meget store Byer er der ingen Væsensforskul paa det Arbejde, der i første Række paahviler Værgeraadene, og det, der paahviler det almindelige Forsørgelsesvæsen,